

ת"פ 25648/12/15 - שי חיימוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 25648-12-15 מדינת ישראל נ' חיימוב
בפני כבוד השופטת עדי במביליה - אינשטיין
מבקש שי חיימוב
נגד
מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפניי בקשה לפסלות שופט, בהתאם לסעיף 77א(א) לחוק בית המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.

טיעוני הצדדים:

1. המבקש נימק בקשתו כלהלן:

א. כיון שטרם המינוי לכהונת שופטת, הועסקתי בפרקליטות מחוז צפון.

המבקש מסיק מן האמור כי יש "קרבה ממשית" ביני לבין המשיבה, באופן המעלה חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. בהקשר זה ציין המבקש כי את התלונה נגדו למשטרת ישראל וללשכת עוה"ד הגישו שני פרקליטים מפרקליטות מחוז תל-אביב פלילי, אחד מהם עד תביעה בתיק, ושניהם, לגישתו, חבריי.

ב. המבקש העלה טענה מקדמית לפיה עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה ובדיון מיום 30.6.16 ניתנה לגבי טענה זו החלטה בלתי-סבירה. אותה החלטה ניתנה תוך משוא פנים לטובת "מעסיקתה לשעבר", פרקליטות המחוז, ומשיקולים זרים, כדי "לא לקלקל את הסטטיסטיקה שהפרקליטות זוכה ב-99.99% מהתיקים הפליליים המוגשים...".

ג. לא ניתנה החלטה ביחס לטענה מקדמית נוספת אותה העלה בדיון מיום 4.5.16 ולפיה יש לבטל את כתב האישום שכן זוכה מהעבירה ע"י ביה"ד המשמעתי של לשכת עורכי-הדין.

ד. נטענה טענה בדבר העלמת מסמכים.

2. ב"כ המשיבה, בתגובתה בכתב, התנגדה לבקשת הפסילה. לטענתה, אין במקום עבודה קודם כדי ליצור קרבה ממשית לפי סעיף 77א(1) לחוק בתי המשפט, הסבירה שרבים מן השופטים בישראל עבדו קודם לכן בשירות הציבורי בכלל ובפרקליטות בפרט, הפנתה לפסיקה, הפנתה לעובדה שכתב האישום בתיק זה הוגש שנים רבות לאחר המינוי לשיפוט והבהירה כי אין קרבה אישית בין בית משפט זה לבניה. המשיבה טענה כי בדיון מיום

30.6.16 המבקש ביקש להגיב לכתב האישום וויתר על טענותיו המקדמיות, כך שמתיתר הצורך לדון בטענתו המקדמית. עוד הפנתה לסעיף 150 לחסד"פ המאפשר השהיית ההחלטה בטענה מקדמית לשלב אחר של המשפט. לעניין הטענה בדבר העלמת מסמכים ע"י הפרקליטות, טענה ב"כ המשיבה כי מדובר בטענה מופרכת חסרת בסיס וכי המסמכים הוגשו ע"י המבקש לבימ"ש ללא קשר לפרקליטות.

רקע:

3. כתב האישום נגד המבקש הוגש בתאריך 13.12.15 ובו יוחסו לו שלושה מקרים של התחזות כעורך דין, עבירה לפי סעיף 97(א) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961, לאחר שעל-פי הנטען, הושעה מחברותו בלשכת עורכי-הדין, אך המשיך לייצג בפני בתי-משפט ובפני ועדה פסיכיאטרית.

4. בדיון מיום 4.5.16 העלה המבקש טענה מקדמית לפיה יש לבטל את כתב האישום שכן זוכה מהעבירה הנ"ל ע"י ביה"ד המשמעותי של לשכת עורכי-הדין. הדיון בטענה המקדמית נקבע ליום 30.6.16.

בדיון מיום 30.6.16, הודיע המבקש כי הוא חוזר בו מהטענה המקדמית האמורה.

5. באותו מועד העלה המבקש טענה מקדמית אחרת, לפיה העובדות המפורטות בכתב האישום אינן מגלות עבירה. טענה זו נבחנה במסגרת הדיון וניתנה ההחלטה הבאה:

"טענתו המקדמית של הנאשם הינה חלק מיריעת המחלוקת בתיק זה ולכן מקומה להתברר במסגרת שמיעת התיק והבאת הראיות, רק בדרך זו יכול בית המשפט להתוודע לראיות הקשורות בטענה זו ולהכריע בעניינה.

לאור תשובת הנאשם לאישום, הנני קובעת את התיק לשמיעת הוכחות ליום 28.11.16 מהשעה 11:30 ועד סיום..."

6. ביום 6.7.16 הגיש המבקש את בקשת הפסלות דנן.

דין והכרעה:

7. בהתאם לסעיף 77(א) לחוק בתי המשפט, המבחן בשאלת פסילתו של שופט מלישב בדיון הנו "אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

8. בהתאם להלכה הפסוקה, על מנת לבסס עילת פסילות, על בעל דין להצביע על חשש ממשי כי דעתו של השופט "ננעלה" וכי יבצר ממנו להכריע במחלוקת באובייקטיביות הדרושה. טענת הפסלות נבחנת באופן אובייקטיבי בשים לב להיות השופט מקצועי ומיומן וללא תלות בתחושתו הסובייקטיבית של צד לדיון (ע"פ 3486/13 אונגרפלד נ' מדינת ישראל, ע"פ 2755/09 ישעיה מנביץ נ' מדינת ישראל פסקה 7, ע"פ 1623/08 אלירן דרי נ' מדינת ישראל פסקה אחרונה, ע"פ 10667/07 שלמה איבגי נ' מדינת ישראל

פסקה 4, ע"פ 371/83 פול גרינוולד נ' מדינת ישראל (פסקה 11).

9. טענתו הראשונה של המבקש נוגעת למקום עבודתי טרם מינויי לכהונת שופטת. מקום עבודה קודם אינו יכול, **כשלעצמו**, להוות עילה לפסלות שופט, ואין בו כדי להצביע על חשש שהנו ממשי ואובייקטיבי למשוא פנים. יתכן שמדובר בחשש סובייקטיבי של המבקש, אולם בית המשפט מבהיר כי אין בו ממש. באופן ממוקד אציין כי אין לבית משפט זה קשר אישי עם הגורם המייצג מטעם המשיבה ואף לא הכרות אישית עם מי מעדי התביעה או עם מי מהפונים ללשכת עורכי הדין ולמשטרת ישראל, בהתאם למסמכים שהוצגו עד כה.

אוסף כי טענת הפסלות על רקע מקום עיסוק קודם, לא נטענה בהזדמנות הראשונה. בקשות בתיק זה נדונו על ידי מחודש פברואר 2016, למרות זאת הוגשה בקשת הפסלות ביום 6.7.16.

10. עילת פסלות נוספת לה טען המבקש הנה כי ההחלטה בטענתו המקדמית לפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה (עמ' 7 ש' 18 עד עמ' 8 ש' 22 לפרוטוקול ישיבת יום 30.6.16), ניתנה תוך משוא פנים ומשיקולים זרים.

בפועל, הנני מבהירה כי ההחלטה ניתנה משיקולים ענייניים ומקצועיים, לאחר שמיעת הצדדים.

בסעיף 150 לחסד"פ נקבע מפורשות כי לבית המשפט האפשרות להשהות מתן החלטתו בטענה מקדמית לשלב אחר של המשפט ככל שיראה לנכון (ע"פ 6294/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 155; י. קדמי **על סדר הדין בפלילים**, חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום, מהדורת תשס"ט-2009, 1237).

ברע"פ 1201/12 קטיעי נ' מדינת ישראל, נקבע:

"כמובן, ישנן טענות מקדמיות שראוי להעלותן בתחילת המשפט וניתן להכריע בהן באותו שלב. דוגמא לכך היא טענה כי בית משפט השלום נעדר סמכות על סמך הכתוב בכתב האישום. לצד זאת, קיימות טענות מקדמיות שאף אם נטענות בשלב המקדמי, **יש שהן תתבררנה רק במהלך המשפט**. כזו עשויה להיות בנסיבות מסוימות טענת התיישנות. שעה שהטענה המקדמית בסעיף 149(10) מבוססת על תשתית עובדתית שעומדת בליבת כתב האישום, כפי שכאן, **היא דורשת שמיעת ראיות במהלך המשפט. לפיכך, ההחלטה בטענה תינתן במסגרת הכרעת הדין**. במצב האחרון, הביקורת הערעורית ביחס לטענת ההגנה מן הצדק תיבחן על פי נימוקי הכרעת הדין".

במקרה דנן, הטענה מחייבת הצגת ראיות מטעם התביעה ומטעם ההגנה לצורך הכרעה עובדתית בטענה המקדמית, זאת בטרם יידרש בית המשפט לפן המשפטי. המבקש מבקש מבית המשפט כי יקבע עובדות לשם הכרעה בטענתו המקדמית, לאלתר, ובתוך כך יעיין בראיות הנוגעות לאישום גופו, ויתן לראיות אלו משקל ראייתי, מבלי שראיות אלו יוצגו בהתאם לסדרי הדין ולפקודת הראיות. לא זו אף זו, בישיבת יום 21.7.16 ביקש כי רק ראיות ההגנה יעמדו לעיני בית המשפט לבל יתבלבל. בנסיבות, קיימת הצדקה משפטית ועניינית להשהות את מועד ההכרעה בטענה המקדמית לשלב מתקדם יותר של המשפט, לאחר שבית המשפט ייחשף לראיות ויוכל לתת

הכרעה מושכלת.

11. מעבר לאמור, בית המשפט העליון פסק כי החלטות דיוניות של בית המשפט, כשלעצמן, אינן מקימות עילת פסלות וכי הדרך להשיג על החלטות כאלה בפלילים הנה במסגרת ערעור על פסק הדין. נקבע כי אף אם החלטה שיפוטית הנה מוטעית, אין היא מהווה עילה לפסילת השופט, שכן שופט, ככל בשר ודם, עשוי לטעות, אין בכך כדי להצביע על משוא פנים, ותרופתה של הטעות בערעור ולא בפסילת השופט (ע"מ 2866/08 פלוני נ' פלונית סעיף 10, ע"פ 4736/13 סאם עדות נ' מדינת ישראל, ע"פ 3486/13 אונגרפלד נ' מדינת ישראל, ע"פ 5084/02 רבינוביץ נ' מדינת ישראל, ע"פ 3481/13 יעקב בן יששכר נ' מדינת ישראל, ע"פ 8699/06 יורי גוסייב נ' מדינת ישראל, ע"פ 5157/08 תימור מור נ' הוועדה המקומית, ע"פ 7495/95 שלום ישראלי נ' מדינת ישראל, ע"פ 3358/12 ראובן מלעי נ' מדינת ישראל פסקה 6, ע"פ 6956/12 דוד רויטמן נ' מדינת ישראל פסקה 6, ע"פ 1504/07 אליהו נעים נ' מדינת ישראל פסקה 4, ע"פ 391/02 איתמר צברי נ' מדינת ישראל פסקה אחרונה, ע"פ 344/99 בשן נ' מדינת ישראל פסקה 26 לפסק דינו של כב' הנשיא ברק).

בע"פ 1504/07 הנ"ל פסקה 4 לפסק הדין, נקבע כי גם קיומן של מספר החלטות דיוניות, אשר פועלות לכאורה כנגד צד, אינן מקימות עילת פסלות, שכן "אין מסירים מסקנה בדבר משוא פנים כביכול מתוך חיבורן האריתמטי של טענות דיוניות שנדחו או נתקבלו".

12. המבקש טען כי בהחלטה יש משוא פנים לטובת צד, אולם מטבע הדברים בכל החלטה קיימת תוצאה שניתן לפרשה ככזו שניתנה לטובת צד, עיתים לטובת הנאשם ועיתים לטובת התביעה. בית המשפט אינו שוקל החלטותיו במונחים של "לטובת" מאן דהוא, אלא תוך בחינת שיקולים משפטיים, מקצועיים וענייניים הרלוונטיים לבקשה שלפניו.

13. הנה כי כן, הן לגופה והן בהתאם להלכה הפסוקה, ההחלטה בבקשה המקדמית הנ"ל, אינה מקימה, כשלעצמה, עילת פסלות.

14. המבקש הוסיף וטען כי לא ניתנה החלטה בטענה מקדמית אחרת, אותה העלה בדיון מיום 4.5.16, ולפיה יש לבטל את כתב האישום שכן זוכה מהעבירה נשוא כתב האישום ע"י בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי-הדין.

ואולם, הדיון בטענה זו נקבע ליום 30.6.16 ובאותו מועד הודיע המבקש כי הוא חוזר בו מהטענה המקדמית האמורה ומבקש להשיב לאישום (עמ' 6 ש' 29-30 לפרוטוקול).

15. המבקש טען להעלמת מסמכים. מדובר בתחושה סובייקטיבית של המבקש בלבד. בהתאם לפרוטוקול הדיון, מסמכים הוצגו אך לא נרשם כי הוגשו לבית המשפט בעת הדיון. בית המשפט הבהיר זאת בהחלטה שניתנה בדיון. המבקש בחר להגיש את המסמכים ביום 6.7.16 לתיק בית המשפט יחד עם בקשה זו.

16. סוף דבר, שוכנעתי כי לא קיים בנדון חשש ממשי למשוא פנים. בית משפט זה מנהל את ההליך באובייקטיביות ובלב פתוח, ולכן בקשת הפסלות נדחית.

17. הדיון הקבוע ליום 6.9.16 שעה 12:00 יותר על כנו.

המבקש יתייצב לדיון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 5 ימים ממועד קבלת ההחלטה.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י' אב תשע"ו, 14 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.